

АНОТАЦІЯ

Корнієнко Т. Б. Діджиталізація управлінських процесів у системі вищої освіти України. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 28 – Публічне управління та адміністрування за спеціальністю 281 – Публічне управління та адміністрування. – Карпатський національний університет імені Василя Стефаника, Івано-Франківськ, Міністерство освіти і науки України, 2026.

Дисертація присвячена вирішенню актуального наукового завдання, що полягає у розробленні науково обґрунтованих пропозицій щодо діджиталізації управлінських процесів у системі вищої освіти України.

У роботі узагальнено науково-теоретичні основи та здійснено теоретико-методологічне обґрунтування діджиталізації управлінських процесів у системі вищої освіти України. Обґрунтовано, що діджиталізація управлінських процесів не може розглядатися лише як переведення документів в електронну форму або впровадження окремих інформаційних систем. Вона є ширшим управлінським процесом, що змінює спосіб організації управління, руху документів, фіксації рішень, взаємодії між підрозділами, роботи з даними, контролю за виконанням управлінських дій та оцінювання результатів.

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю переходу закладів вищої освіти від фрагментарного використання окремих цифрових інструментів до цілісної цифрової управлінської системи, у межах якої цифрові сервіси, електронний документообіг, цифрові маршрути, управлінські дані, аналітика, кібербезпека, цифрова культура та відповідальність за результат взаємопов'язані між собою. Доведено, що цифрові інструменти набувають управлінського значення лише тоді, коли зрозуміло, який саме процес змінюється, для кого він змінюється і якого управлінського результату має бути досягнуто.

У межах теоретичного аналізу уточнено категоріально-понятійний апарат дослідження. Визначено зміст понять «оцифрування», «цифровізація / діджиталізація», «цифрова трансформація», «управлінський процес»,

«діджиталізація управлінських процесів», «цифрова управлінська система закладу вищої освіти». Оцифрування розглянуто як переведення інформації, документів, даних або записів у цифрову форму без обов'язкової зміни самого управлінського процесу. Цифровізацію / діджиталізацію визначено як інтеграцію цифрових технологій у процеси, процедури, комунікацію та щоденну управлінську діяльність. Цифрову трансформацію розкрито як зміну моделей управління, організаційної культури, способів прийняття рішень і взаємодії між учасниками процесу.

Запропоновано модель «трьох рівнів» цифрових змін, що охоплює оцифрування, цифровізацію / діджиталізацію та цифрову трансформацію. Такий поділ дозволяє розмежувати різні за глибиною явища: переведення інформації у цифрову форму, інтеграцію цифрових технологій у процеси та зміну самої управлінської моделі. Діджиталізацію управлінських процесів запропоновано розуміти як інтеграцію цифрових технологій, електронних сервісів, цифрових даних та аналітичних інструментів у функції й процедури управління з дотриманням вимог законності, фіксації, прозорості, підзвітності та відповідальності.

У дисертації проаналізовано генезис діджиталізації управлінських процесів і нормативно-інституційні передумови цифровізації в Україні. Виокремлено п'ять етапів розвитку: інформатизаційний старт; правова легітимація електронного документообігу та електронної взаємодії; стратегічний розвиток інформаційного суспільства; концептуалізація цифровізації та інституційна централізація цифрової політики; формування моделі цифрової держави, розвиток електронних послуг, публічних електронних реєстрів, цифрової ідентифікації, електронних довірчих послуг, платформ взаємодії, цифрових компетентностей, кібербезпеки та управління даними. Показано, що ці процеси створили підґрунтя для розвитку ЄДЕБО, електронних кабінетів, систем електронного документообігу, цифрових освітніх платформ, інституційних репозитаріїв, цифрових профілів науковців, сервісів відкритої науки та управлінської аналітики.

Встановлено, що діджиталізація управлінських процесів у системі вищої освіти має специфіку, зумовлену природою закладу вищої освіти як академічної спільноти, наукового середовища, освітнього сервісного центру, суб'єкта публічної політики та організації, що працює з великими масивами освітніх, кадрових, фінансових, наукових і управлінських даних. Тому цифрові зміни у ЗВО доцільно оцінювати не за кількістю впроваджених програм чи сервісів, а через те, як вони змінюють управлінські процеси: рух документа, формування рішення, визначення відповідального, фіксацію строку, накопичення даних, прозорість процедур і можливість управлінської аналітики.

Виокремлено основні управлінські моделі закладів вищої освіти як основу для діджиталізації управлінських процесів. Проаналізовано традиційну середньовічну, гумбольдтівську, підприємницьку та цифрову моделі університету. Доведено, що цифрова модель не скасовує попередні моделі, а нашаровується на них, поєднуючи елементи бюрократичного управління, колегіального самоврядування, менеджеріального підходу, підприємницької активності, мережевої співпраці та цифрового управління. Обґрунтовано, що ефективна діджиталізація управлінських процесів у ЗВО має спиратися не на одну управлінську модель, а на їх збалансоване поєднання.

Встановлено, що сучасний стан діджиталізації управлінських процесів у закладах вищої освіти України є неоднорідним. З одного боку, у системі вищої освіти вже сформовано значну цифрову основу: функціонують державні цифрові системи, ЄДЕБО, електронні кабінети, системи електронного документообігу, LMS, офіційні сайти університетів, електронні сервіси, інституційні репозитарії, цифрові ресурси для освітньої і наукової діяльності. З іншого боку, ці інструменти не завжди працюють як єдина управлінська система, часто існують паралельно, виконують окремі функції та не забезпечують повного цифрового маршруту управлінського процесу.

Виявлено ключові проблеми, що стримують діджиталізацію управлінських процесів у ЗВО України: фрагментарність цифрових рішень; змішаний, або «напівцифровий», характер процесів; нерівномірність цифрової зрілості університетів; висока вартість готових програмних продуктів; нестача ІТ-фахівців; низька якість даних; опір змінам; ризики кібербезпеки; залежність від постачальників програмних продуктів; небезпека надмірного цифрового контролю. За результатами стратегічного аналізу доведено, що головний розрив полягає не лише у відсутності певних технологій, а передусім у невідповідності між наявністю окремих цифрових інструментів і відсутністю цілісної цифрової управлінської логіки.

Методологічну основу дослідження становить сукупність загальнонаукових, спеціально-наукових і прикладних методів. Використано методи аналізу й синтезу, індукції та дедукції, історичний, системний, структурно-функціональний і порівняльний методи. PEST-аналіз застосовано для виявлення політичних, економічних, соціальних і технологічних чинників діджиталізації управлінських процесів. SWOT-аналіз дав змогу визначити сильні та слабкі сторони, можливості й загрози цифрового розвитку ЗВО. GAP-аналіз використано для встановлення розриву між наявним станом цифровізації та цільовою моделлю цифрової управлінської системи. Метод моделювання застосовано для розроблення концепції цифрової управлінської системи ЗВО, платформно-екосистемної моделі цифрового університету та моделі поетапного впровадження елементів діджиталізації управлінських процесів.

Емпіричну базу дослідження становлять нормативно-правові акти України та Європейського Союзу, стратегічні й програмні документи щодо цифровізації, результати самооцінки інституційної цифрової трансформації, дані цифрової аналітики університетського вебсередовища закладів вищої освіти, результати веб-аудиту офіційних сайтів ЗВО України щодо наявності стратегій цифровізації / цифрової трансформації, а також дані Google Analytics.

У результаті дослідження вперше обґрунтовано концептуальний підхід до побудови цифрової управлінської системи у закладах вищої освіти України як цілісної сукупності управлінських процесів, цифрових сервісів, даних, електронного документообігу, цифрових маршрутів, відповідальних осіб, нормативного забезпечення, аналітики, кібербезпеки та цифрової культури. Визначено принципи побудови такої системи: процесність, інтероперабельність, людиноцентричність, безпека, відкритість, адаптивність, доказовість, відповідальність, поетапність, прозорість і сервісність.

Обґрунтовано, що цифрова управлінська система ЗВО повинна мати процесне ядро, до якого належать ключові управлінські процеси університету: документообіг, кадрове адміністрування, фінансове управління, освітній процес, наукова діяльність, міжнародна співпраця, електронна взаємодія, робота зі зверненнями, управління даними, внутрішня комунікація, звітність, акредитаційний супровід і стратегічне планування. Запропоновано структурні контури цифрової управлінської системи: нормативний, процесний, сервісний, інформаційно-аналітичний, інтеграційний, безпековий, кадрово-компетентнісний і культурний.

Запропоновано платформно-екосистемну модель цифрового університету, сутність якої полягає у поєднанні різних цифрових компонентів: систем електронного документообігу, фінансово-кадрових систем, освітньо-адміністративних платформ, державних цифрових систем, офіційного сайту, цифрових кабінетів, партнерських платформ, електронної взаємодії, цифрових профілів науковців, ORCID, URIS, репозитаріїв, аналітичних інструментів, сервісів відкритої науки та засобів відповідального використання ІІІ. Доведено, що така модель є більш реалістичною для українських ЗВО, ніж монолітна модель цифрового управління, оскільки враховує обмеженість фінансових ресурсів, різний рівень цифрової зрілості університетів, потребу в адаптації цифрових рішень до локальних бізнес-процесів і можливість міжуніверситетського партнерства.

Розроблено модель поетапного впровадження елементів діджиталізації управлінських процесів у закладах вищої освіти України. Модель включає шість взаємопов'язаних етапів: діагностичний, архітектурний, партнерсько-адаптаційний, сервісний, аналітико-управлінський і культурно-безпековий. Її особливість полягає в тому, що цифровізація починається не з вибору або придбання програмного продукту, а з аналізу управлінської проблеми, процесу, користувачів, даних, ресурсів, ризиків і цифрової культури. Такий підхід дозволяє уникнути формальної цифровізації, коли паперові процедури лише переносяться в електронну форму без реального спрощення, оптимізації та підвищення якості управління.

Удосконалено підходи до оцінювання ефективності діджиталізації управлінських процесів і визначення рівнів цифрової зрілості ЗВО. Обґрунтовано, що оцінювання має здійснюватися не за фактом наявності цифрової системи, а за реальними управлінськими змінами: скороченням строків виконання процесів, зменшенням паперового дублювання, підвищенням якості даних, прозорості процедур, доступності сервісів, цифрової взаємодії, кіберстійкості та аналітичної спроможності. Запропоновано розглядати цифрову зрілість як поступовий перехід від початкового й фрагментарного використання цифрових інструментів до стандартизованих, керованих і оптимізованих цифрових процесів.

Доведено, що КРІ мають використовуватися не як інструмент формального контролю, а як принцип управлінської відповідальності. Цифрова культура розглядається як умова довіри до електронних процедур, відповідальної роботи з даними, кібергігієни, готовності до змін та етичного використання ШІ. Штучний інтелект визначено як допоміжний інструмент підготовки документів, узагальнення інформації, аналітики, комунікації, перекладу, звітності й моделювання сценаріїв, але не як суб'єкт автономного прийняття управлінських рішень. Цифровий профіль науковця запропоновано трактувати не лише як сторінку викладача на сайті, а як інструмент управління науковим потенціалом,

підтримки відкритої науки, акредитації, звітності, аналітики, міжнародної видимості та репутації університету.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що запропоновані концептуальні положення, платформно-екосистемна модель, модель поетапного впровадження елементів діджиталізації та практичні рекомендації можуть бути використані закладами вищої освіти України для формування стратегій цифрового розвитку, оптимізації управлінських процесів, підвищення якості даних, розвитку цифрових сервісів, електронної взаємодії, цифрових профілів, відкритої науки, відповідального використання ІІІ та зміцнення інституційної спроможності в умовах європейського цифрового простору.

Отримані результати становлять внесок у розвиток теорії та практики публічного управління й адміністрування, зокрема в частині наукового обґрунтування діджиталізації управлінських процесів у системі вищої освіти України. Запропоновані положення спрямовані на перехід від фрагментарної цифровізації до сталої цифрової управлінської практики, у якій технології, процеси, дані, культура, лідерство, партнерство, штучний інтелект, безпека та академічні цінності розглядаються як взаємопов'язані елементи цифрового університету.

Ключові слова: публічне управління, публічне адміністрування, діджиталізація, цифровізація, цифрова трансформація, управлінські процеси, система вищої освіти, заклад вищої освіти, цифрова управлінська система, цифровий університет, електронний документообіг, електронна взаємодія, цифрова зрілість, цифрова культура, управління даними, інтероперабельність, управлінська аналітика, кібербезпека, штучний інтелект.

ABSTRACT

Tetiana Korniienko Digitalization of Management Processes in the Higher Education System of Ukraine. – Manuscript-based qualification research paper.

Thesis for the degree of Doctor of Philosophy in the field of knowledge 28 – Public Management and Administration, specialty 281 – Public Management and Administration. – Vasyl Stefanyk Carpathian National University, Ivano-Frankivsk, Ministry of Education and Science of Ukraine, 2026.

The dissertation is devoted to addressing an urgent scientific task: the development of scientifically grounded proposals for the digitalization of management processes in the higher education system of Ukraine.

The study summarizes the scientific and theoretical foundations and provides a theoretical and methodological justification for the digitalization of management processes in the higher education system of Ukraine. It is substantiated that the digitalization of management processes cannot be understood merely as the conversion of documents into electronic form or the introduction of separate information systems. It is a broader management process that changes the way management is organized, documents circulate, decisions are recorded, units interact, data are used, managerial actions are monitored, and results are evaluated.

The relevance of the study is determined by the need for higher education institutions to move from the fragmented use of separate digital tools to an integrated digital management system. Within such a system, digital services, electronic document management, digital workflows, management data, analytics, cybersecurity, digital culture, and responsibility for results are interconnected. It is proved that digital tools acquire managerial value only when it is clear which process is being changed, for whom it is being changed, and what management outcome is expected.

Within the theoretical analysis, the conceptual and categorical framework of the study has been clarified. The content of the concepts “digitization”, “digitalization”, “digital transformation”, “management process”, “digitalization of management processes”, and “digital management system of a higher education institution” has been specified. Digitization is interpreted as the conversion of information, documents, data, or records into digital form without necessarily changing the management process itself. Digitalization is defined as the integration of digital technologies into processes, procedures, communication, and everyday management activities. Digital

transformation is understood as a change in management models, organizational culture, decision-making methods, and interaction among participants in the process.

A model of “three levels” of digital change has been proposed, covering digitization, digitalization, and digital transformation. This distinction makes it possible to separate phenomena that differ in depth: the conversion of information into digital form, the integration of digital technologies into processes, and the transformation of the management model itself. Digitalization of management processes is proposed to be understood as the integration of digital technologies, electronic services, digital data, and analytical tools into management functions and procedures in compliance with the requirements of legality, traceability, transparency, accountability, and responsibility.

The dissertation analyzes the development of digitalization of management processes and the regulatory and institutional prerequisites for digitalization in Ukraine. Five stages of development have been identified: the initial stage of informatization; the legal legitimization of electronic document management and electronic interaction; the strategic development of the information society; the conceptualization of digitalization and institutional centralization of digital policy; and the formation of the digital state model, including the development of electronic services, public electronic registers, digital identification, electronic trust services, interaction platforms, digital competencies, cybersecurity, and data management. It is shown that these processes created the basis for the development of the Unified State Electronic Database on Education, electronic user accounts, electronic document management systems, digital educational platforms, institutional repositories, digital profiles of researchers, open science services, and management analytics.

It has been established that the digitalization of management processes in higher education has its own specificity, determined by the nature of a higher education institution as an academic community, a research environment, an educational service center, a participant in public policy, and an organization that works with large volumes of educational, personnel, financial, research, and management data. Therefore, digital change in higher education institutions should be assessed not by the

number of implemented programs or services, but by how these tools transform management processes: document flow, decision-making, assignment of responsibility, deadline tracking, data accumulation, procedural transparency, and the use of management analytics.

The main management models of higher education institutions have been identified as a basis for the digitalization of management processes. The traditional medieval, Humboldtian, entrepreneurial, and digital models of the university have been analyzed. It is proved that the digital model does not replace previous models but is layered upon them, combining elements of bureaucratic management, collegial self-governance, managerial approaches, entrepreneurial activity, network cooperation, and digital management. It is substantiated that effective digitalization of management processes in higher education institutions should rely not on a single management model, but on a balanced combination of them.

It has been established that the current state of digitalization of management processes in Ukrainian higher education institutions is uneven. On the one hand, a significant digital foundation has already been formed in the higher education system: state digital systems, the Unified State Electronic Database on Education, electronic user accounts, electronic document management systems, learning management systems, official university websites, electronic services, institutional repositories, and digital resources for educational and research activities are functioning. On the other hand, these tools do not always operate as a unified management system; they often function in parallel, perform separate tasks, and do not ensure a complete digital workflow for management processes.

The key problems hindering the digitalization of management processes in Ukrainian higher education institutions have been identified: fragmentation of digital solutions; hybrid or “semi-digital” processes; uneven levels of digital maturity among universities; the high cost of ready-made software products; a shortage of IT specialists; poor data quality; resistance to change; cybersecurity risks; dependence on software vendors; and the risk of excessive digital control. Strategic analysis has shown that the main gap lies not only in the absence of certain technologies, but

primarily in the mismatch between the availability of separate digital tools and the lack of an integrated digital management logic.

The methodological basis of the study consists of a set of general scientific, special scientific, and applied methods. The methods of analysis and synthesis, induction and deduction, as well as historical, systemic, structural-functional, and comparative methods were used. PEST analysis was applied to identify political, economic, social, and technological factors influencing the digitalization of management processes. SWOT analysis made it possible to determine the strengths and weaknesses, opportunities, and threats of digital development in higher education institutions. GAP analysis was used to identify the gap between the current state of digitalization and the target model of a digital management system. The modeling method was applied to develop the concept of a digital management system for higher education institutions, a platform-ecosystem model of a digital university, and a model for the phased implementation of digitalization elements in management processes.

The empirical basis of the study consists of regulatory legal acts of Ukraine and the European Union, strategic and program documents on digitalization, the results of institutional digital transformation self-assessment, data from digital analytics of the university web environment, the results of a web audit of official websites of Ukrainian higher education institutions regarding the availability of digitalization or digital transformation strategies, and Google Analytics data.

As a result of the study, for the first time, a conceptual approach to building a digital management system in Ukrainian higher education institutions has been substantiated as an integrated set of management processes, digital services, data, electronic document management, digital workflows, responsible persons, regulatory support, analytics, cybersecurity, and digital culture. The principles of building such a system have been defined: process orientation, interoperability, human-centeredness, security, openness, adaptability, evidence-based management, responsibility, phased implementation, transparency, and service orientation.

It is substantiated that the digital management system of a higher education institution should have a process core, which includes the key management processes of a university: document management, personnel administration, financial management, the educational process, research activity, international cooperation, electronic interaction, handling of requests and appeals, data management, internal communication, reporting, accreditation support, and strategic planning. The structural components of the digital management system have been proposed: regulatory, process-based, service-oriented, information and analytical, integration, security, personnel and competence, and cultural components.

A platform-ecosystem model of a digital university has been proposed. Its essence lies in combining various digital components: electronic document management systems, financial and personnel systems, educational and administrative platforms, state digital systems, the official website, digital user accounts, partner platforms, electronic interaction tools, digital profiles of researchers, ORCID, URIS, repositories, analytical tools, open science services, and tools for the responsible use of AI. It is proved that this model is more realistic for Ukrainian higher education institutions than a monolithic digital management model, as it takes into account limited financial resources, different levels of digital maturity among universities, the need to adapt digital solutions to local business processes, and the possibility of inter-university partnership.

A model for the phased implementation of digitalization elements in the management processes of higher education institutions in Ukraine has been developed. The model includes six interrelated stages: diagnosis, architecture design, partnership-based adaptation, service development, data-informed management, and digital culture and cybersecurity. Its distinctive feature is that digitalization begins not with the selection or purchase of a software product, but with an analysis of the management problem, the process, users, data, resources, risks, and digital culture. This approach helps avoid formal digitalization, when paper-based procedures are merely transferred into electronic form without real simplification, optimization, or improvement in the quality of management.

Approaches to assessing the effectiveness of digitalization of management processes and determining levels of digital maturity in higher education institutions have been improved. It is substantiated that assessment should be based not on the mere availability of a digital system, but on real management changes: shorter process completion times, reduced paper duplication, improved data quality, greater procedural transparency, better accessibility of services, stronger digital interaction, cyber resilience, and analytical capacity. Digital maturity is proposed to be understood as a gradual transition from the initial and fragmented use of digital tools to standardized, managed, and optimized digital processes.

It is proved that KPIs should be used not as an instrument of formal control, but as a principle of managerial responsibility. Digital culture is considered a condition for trust in electronic procedures, responsible work with data, cyber hygiene, readiness for change, and ethical use of AI. Artificial intelligence is defined as an auxiliary tool for preparing documents, summarizing information, analytics, communication, translation, reporting, and scenario modeling, but not as an autonomous subject of managerial decision-making. A researcher's digital profile is proposed to be interpreted not merely as a lecturer's webpage, but as a tool for managing research potential, supporting open science, accreditation, reporting, analytics, international visibility, and the reputation of the university.

The practical significance of the obtained results lies in the fact that the proposed conceptual provisions, the platform-ecosystem model, the model for phased implementation of digitalization elements, and practical recommendations can be used by higher education institutions of Ukraine to develop digital development strategies, optimize management processes, improve data quality, develop digital services, electronic interaction, digital profiles, open science, responsible use of AI, and strengthen institutional capacity in the European digital space.

The obtained results contribute to the development of the theory and practice of public management and administration, particularly in terms of the scientific substantiation of digitalization of management processes in the higher education

system of Ukraine. The proposed provisions are aimed at the transition from fragmented digitalization to sustainable digital management practice, in which technologies, processes, data, culture, leadership, partnership, artificial intelligence, security, and academic values are considered as interrelated elements of a digital university.

Keywords: public management, public administration, digitalization, digitization, digital transformation, management processes, higher education system, higher education institution, digital management system, digital university, electronic document management, electronic interaction, digital maturity, digital culture, data management, interoperability, management analytics, cybersecurity, artificial intelligence.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Публікації у виданнях, що індексуються у Scopus

1. Vostriakova V., Hryhoruk I., Maksymiv Y., Korniienko T. The role of information technologies in developing innovative bioeconomic ecosystems for sustainable transformation. CEUR Workshop Proceedings. 2024. Vol. 3679. Paper 09. P. 178–194. (Scopus)

EID: 2-s2.0-85192752794

URL: <https://ceur-ws.org/Vol-3679/paper09.pdf>

Статті у фахових виданнях України категорії Б

2. Корнієнко Т. Б. Запровадження політики відповідального використання технологій штучного інтелекту у системі вищої освіти України. Наукові перспективи. 2025. № 11(65). С. 242–256.

DOI: <https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-11%2865%29-242-256>

URL: <https://perspectives.pp.ua/index.php/np/article/view/32604>

3. Корнієнко Т. Б. Діджиталізація управлінських процесів: нормативно-правове застосування поняття. Наукові інновації та передові технології. 2026. № 2(54). С. 190–205.

DOI: <https://doi.org/10.52058/2786-5274-2026-2%2854%29-190-205>

URL: <https://perspectives.pp.ua/index.php/nauka/article/view/37066>

4. Корнієнко Т. Б. Цифрові компетентності персоналу як умова цифрових змін у ЗВО України. Суспільство та національні інтереси. 2026. № 2(22). С. 1188–1203.

DOI: <https://doi.org/10.52058/3041-1572-2026-2%2822%29-1188-1203>

URL: <https://perspectives.pp.ua/index.php/sni/article/view/36859>

Публікації, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації

5. Корнієнко Т. Б. Формування цифрових компетентностей адміністративного персоналу закладів вищої освіти України // Збірник тез

доповідей науково-практичної конференції викладачів і аспірантів Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Івано-Франківськ, 2023. С. 26–29.

URL: <https://nauka.cnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/21/2023/10/2023-tezy-vyk-1.pdf>.

6. Корнієнко Т. Б. Роль цифрових платформ у підвищенні ефективності адміністративного менеджменту університетів // Матеріали звітної наукової конференції викладачів, докторантів, аспірантів університету за 2024 рік Карпатського національного університету імені Василя Стефаника (24–28 березня 2025 р.). Івано-Франківськ, 2025. С. 397–401.

URL: <https://drive.google.com/file/d/1DBAW3OGkpUg1rNRxTk3nXtIPXk8cbPCO/view>

7. Корнієнко Т. Б. Цифрова культура як чинник інтеграції закладів вищої освіти України до європейського цифрового простору // Сучасні аспекти модернізації науки: стан, проблеми, тенденції розвитку: матеріали LXV Міжнародної науково-практичної конференції (м. Фульнек, Чехія, 07 лютого 2026 р.). Фульнек: ГО «ВАДНД», 2026. С. 16–20.

DOI: <https://doi.org/10.52058/65>.

URL: <https://perspectives.pp.ua/public/site/conferency/conf-65.pdf>